

Εγκύκλιος Μητροπολίτη Βεροίας για τα ελευθέρια της πόλης της Βέροιας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την ποιμαντορική του Εγκύκλιο για τα Ελευθέρια της πόλης της Βέροιας, αλλά και της ευρύτερης επαρχίας, εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, με αφορμή την αυριανή ημέρα, 16 Οκτωβρίου 2025.

Στην Εγκύκλιο ο Σεβασμιώτατος τονίζει ότι οι πρόγονοί μας “αἰῶνες προσπαθοῦσαν νά διατηρήσουν ἀναμμένο τό κανδύλι τῆς πίστεως στόν Χριστό καί νά τήν μεταδώσουν στά παιδιά τους. Αἰῶνες προσπαθοῦσαν νά διατηρήσουν τήν ἐθνική τους ταυτότητα καί ἰδιοπροσωπία, ὑπομένοντας ἀφόρητες πιέσεις, γιά νά μποροῦν νά ἐλπίζουν καί νά ἀγωνίζονται γιά τήν ἐλευθερία”.

Η Εγκύκλιος κλείνει αναφέροντας: “Ἄκουσε ὁ Θεός τίς προσευχές τῶν προγόνων μας, ὅλων ἐκείνων πού ἀγωνίσθηκαν γιά τήν ἐλευθερία ἀλλά καί τῶν πολυαρίθμων Ἀγίων Νεομαρτύρων πού θυσίασαν τή ζωή τους «γιά τοῦ Χριστοῦ τήν πίστη τήν ἀγία», καί μᾶς χάρισε τό πιό πολύτιμο δῶρο του, τήν ἐλευθερία

“.

Αναλυτικά η Εγκύκλιος του Σεβασμιωτάτου:

Μέ αισθήματα εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Θεό καί τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, τήν Ὑπέρμαχο Στρατηγὸ τοῦ εὐσεβοῦς Γένους μας, ἀλλά καί χαρᾶς ἀνεκλαλήτου ἑορτάζουμε σήμερα τὰ Ἐλευθέρια τῆς πόλεώς μας καί τῆς ἐπαρχίας μας.

Μετά ἀπὸ πεντακόσια περίπου χρόνια σκλαβιάς, διωγμῶν καί μαρτυρίων, φόβου καί ταπεινώσεων, μετά ἀπὸ πολλοὺς κόπους καί προσπάθειες, μετά ἀπὸ θυσίες χιλιάδων ἀνθρώπων πού ἀγωνίσθηκαν γιὰ τήν ἐλευθερία αὐτοῦ τοῦ αἱματοβαμμένου τόπου, τῆς Μακεδονίας μας, ὑποδέχθηκαν οἱ πατέρες καί οἱ μητέρες μας μέ δάκρυα στά μάτια καί τήν ψυχὴ γεμάτη χαρὰ τὸ μήνυμα τῆς ἐλευθερίας καί τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὸν ἀλλόθρησκο δυνάστη.

Αἰῶνες ζοῦσαν ἀναμένοντας οἱ πρόγονοί μας αὐτὴ τήν ἡμέρα. Αἰῶνες προσπαθοῦσαν νὰ διατηρήσουν ἀναμμένο τὸ κανδύλι τῆς πίστεως στὸν Χριστό καί νὰ τήν μεταδώσουν στά παιδιὰ τους. Αἰῶνες προσπαθοῦσαν νὰ διατηρήσουν τήν ἐθνικὴ τους ταυτότητα καί ἰδιοπροσωπία, ὑπομένοντας ἀφόρητες πιέσεις, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ ἐλπίζουν καί νὰ ἀγωνίζονται γιὰ τήν ἐλευθερία. Γιατί, ἐάν παρασυρόταν καί ἄλλαζαν θρησκεία, θὰ ἀφομοιωνόταν μέ τὸν κατακτητὴ καί δέν εἶχαν πλέον τίποτε νὰ διεκδικοῦν καί τίποτε νὰ περιμένουν. Μὲ τήν πίστη ὅμως στὸν Χριστό συνδεόταν ἡ ἐλληνικὴ τους συνείδηση, ἡ γλῶσσα, ἡ ἱστορία, ὁ πολιτισμὸς τῶν πατέρων τους, ὁ καημὸς γιὰ τὰ περασμένα μεγαλεῖα τοῦ Γένους πού χάθηκαν, ἀλλά καί ἡ προσδοκία ὅτι «πάλι μέ χρόνια μέ καιροὺς πάλι δικά μας θὰ εἶναι» μέ τὴ βοήθεια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, πού δάκρυζε καί αὐτὴ γιὰ τὰ βάσανα τῶν παιδιῶν της.

Μὲ τὴ μεσιτεία τῆς Κυρίας Θεοτόκου ἡ προσδοκία τῶν προγόνων μας ἔγινε πραγματικότητα τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1912, ὅταν ὁ ἐλληνικὸς στρατὸς προήλαυε νικηφόρος ἔναντι ὅχι μόνου τοῦ ἀλλοθρήσκου κατακτητοῦ ἀλλὰ ἐκείνων πού ἐποφθαλμοῦσαν τὴ Μακεδονία μας καί εἶχαν προκαλέσει στοὺς πατέρες μας ἀνείπωτο πόνο μέ τίς σφαγές καί πονηρὰ τεχνάσματά τους γιὰ νὰ ἐπιτύχουν τὸν σκοπὸ τους.

Ἡ λαχτάρα γιὰ τήν ἐλευθερία πού φώλιαζε στήν ψυχὴ τῶν προγόνων μας ἔγινε παιάνας νίκης καί αἶνος εὐχαριστίας πρὸς τὸν Θεό πού τοὺς χάρισε ἐπιτέλους τήν πολυπόθητη ἐλευθερία. Ἐγινε ἐμβατήριο χαρᾶς καί ἐθνικῆς ὑπερηφανείας γιὰ τὸν ἡρωικὸ ἐλληνικὸ στρατὸ καί γιὰ ὅλους ὅσους θυσιάσθηκαν γιὰ τῆς πατρίδος τήν ἐλευθερία.

Αὐτὸν τὸν αἶνο καί αὐτὸν τὸν ὕμνο ψάλλουμε καί ἐμεῖς σήμερα, συγκεντρωμένοι

έδω, στόν ναό τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἔκαναν αὐτή τήν ἡμέρα καί οἱ πατέρες μας, γιά νά ἑορτάσουμε τά Ἐλευθερία μας καί νά εὐχαριστήσουμε τόν Θεό καί τήν Παναγία μας πού μᾶς βοήθησαν νά ἀπαλλαγοῦμε ἀπό τόν πολύχρονο τουρκικό ζυγό, συγχρόνως ὅμως καί γιά νά ἐκφράσουμε τήν εὐγνωμοσύνη μας πρός τούς πατέρες μας πού ἀγωνίσθηκαν καί ἔπесαν στά πεδία τῶν μαχῶν, γιά νά ζοῦμε ἐμεῖς σήμερα ἐλεύθεροι.

Δέν θά πρέπει νά ξεχνοῦμε ποτέ, ἀδελφοί μου, αὐτή τήν ἡμέρα! Δέν θά πρέπει ποτέ νά παραλείπουμε νά ἐκφράζουμε τήν εὐχαριστία μας πρός τόν Θεό καί τήν εὐγνωμοσύνη μας πρός τούς ἀγωνιστές τῆς ἐλευθερίας μας τόσο μέ τήν παρουσία μας στούς ἱερούς μας ναούς καί στίς ἑορταστικές ἐκδηλώσεις γιά τά Ἐλευθερία μας ὅσο καί μέ τή ζωή μας.

Ὁ Θεός ἄκουσε τίς προσευχές τῶν πατέρων μας καί τούς χάρισε τήν ἐλευθερία, γιατί καί ἐκεῖνοι ἀγωνιζόταν μέσα σέ ἐξαιρετικά δύσκολες συνθήκες, μέ καθημερινό κίνδυνο τῆς ζωῆς τους, νά μένουν πιστοί στήν πατρώα εὐσέβεια, νά ἐφαρμόζουν τίς ἐντολές του, νά μεταδίδουν στά παιδιά τους τήν ὀρθόδοξη πίστη, πού ἀποτελεῖ «τήν νίκην τήν νικήσασαν τόν κόσμον», κατά τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Θεολόγο.

Ἄκουσε ὁ Θεός τίς προσευχές τῶν προγόνων μας, ὅλων ἐκείνων πού ἀγωνίσθηκαν γιά τήν ἐλευθερία ἀλλά καί τῶν πολυαρίθμων Ἀγίων Νεομαρτύρων πού θυσίασαν τή ζωή τους «γιά τοῦ Χριστοῦ τήν πίστη τήν ἀγία», καί μᾶς χάρισε τό πιό πολύτιμο δῶρο του, τήν ἐλευθερία. Μᾶς τό χάρισε ὅχι γιά νά τό κατασπαταλοῦμε ζώντας ἀσύδοτα, ἀλλά ζώντας κοντά του τήν ἐλευθερία τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ καί ἀποδεικνύοντας μέ τόν τρόπο αὐτό ὅτι εἴμαστε ἄξιοι τῆς θυσίας τῶν πατέρων μας, ἄξιοι τῆς ἐλευθερίας.

Αὐτό ἅς προσπαθοῦμε νά κάνουμε καί ἐμεῖς, γιά νά τιμοῦμε τό μεγάλο δῶρο τῆς ἐλευθερίας πού μᾶς χάρισε ὁ Θεός μέ τούς ἀγῶνες τῶν προγόνων μας.

Μέ πατρικές εὐχές

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας Παντελεήμων